

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מב.

עין משפט
נר מצוה

(א) גיטין י"ג, (ב) [למקמן זה].
 ק"ל; (א) בשאלתנו פ' ויראה
 ק"י יב ויראה א"ר' אמר רב
 (ד) נע"י מוספות לעיל לה.
 ד"ה חזון, (ה) ד"ה י"א, נדה
 לה; (ו) נדה כ"ו, (ז) [עמ"ש]
 על ג'ליון בנה לה; (ח)
 [לעיל ל:]; (ט) סוטה כ"ו,
 (י) נע"י כ"מ פ' ויראה מה"ל
 גירושין דין כה דהמנ"ס
 לא גרס אל"ף, (י"א) [יחזקאל
 כ, (י"ב) נפ"א: בניתי, (י"ג)
 [נפ"ש וירא רש"י י"ז].

תורה אור השלם

1. וְהַקְטַנִּי אֶת בְּרִיתִי
 בְּיָדוֹ וּבִיבְרִי וּבִין וְיָרַד
 אֶתְרִי לְדַרְתָּהּ לְבְרִית
 עִלְמָא לְדִתֵּי קָדְ
 לְאַלְהִים וְיִרְוּךָ
 אֶתְרִי: בראשית י"ז
 2. וְיְהִי לְקַדְמוֹת הַיָּמִים
 וְתַרְוֵה תְהֵה וְתַלְדֵּן בֵּן
 וְתִקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל
 כִּי מִיְּדֵי שְׁאֵלְתִּי:
 שמואל א כ ב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דלא לנפג
 וכו' איכא תקנת היא:
 (ב) ד"ה וכו' מלו ג' וכו'
 ולגמרי הכי מיכבד ג' וכו'
 להקשות למה לא יבשר
 עובר כלל נשים כדאיתא
 לעיל דף ל"ז דליון ט"ס
 ניכר דק רובן ושבטל זה
 נקרא האי דליון ניכר ספק
 דיש ספק אם הולקין חמ"ד
 רוב היולדות יע"י והוא מן
 הראשון או אוליני חבר רוב
 להכיבד נשים וכו' הוילא ולא
 ניכר הוא מן שני א"כ ע"כ
 לא משא עכשו [והשאר
 חסר]:

מוסף רש"י

משעת נתינה ג' חדשים
 שהאשה צריכה להמתין
 (גיטין י"ח). אפילו למאן
 דאמר. ממסקת נדה (ל"א):
 יולדת לט' אינה יולדת
 למקוטעין. אלא להדשים
 שלמים של שלשים יום
 (ד"ה י"א). לא ישא אדם
 מעוברת חברו ומינקת
 חברו. אשה שמת בעלה
 והיא מעוברת או מינקה
 אסורה להנשא עד ששלים
 וארבעה חדש שכן מטיק
 יונק (ע"ל ד"ה). ולא
 יהויר עולמות. קנסא
 קנסוהו רבנן (סוטה כ"ב).

הוי. כלומר הוי לומד מכאן שלשה חדשים שאמרו כו': ומ"ש מגט דרב
אמר משעת נתינה. ואף על גב דמשעת כתיבה לא נתיחד עמה
 דלס כן הוה ליה גט יסן ואפילו הכי משעת נתינה מנינן ה"ג נמני
 משעת חליצה: **לאיסור כרת**. ליבם התרת לאחר ג' חדשים מיד:

לאיסור לאו. לשוק לא כ"ש דמומתת
 לאחר חליצה מיד הואיל ועברו שלשה
 חדשים מיום מיתה: **ולוירך אחריו**.
 שאין השכינה שורה אלא על הוודאים
 שזרעו מיוחס אחריו והכי נמי קיימא
 לן בנדריים (דף כ"ב): וזרומי מכס
 המורדים והפושעים צ"ה אלו בני
 ערצובאל: גר וגויר. גר שנתגייר
 ואשתו עמו צריכים להמתין ג' חדשים
 לפרוש זה מזה והכא מאי להמתין
 איכא הכי אין כאן ראשון ושני: **כח
 אמר שמה ישא אחוסו מאציו**. אם
 לן בנדריים (דף כ"ב): וזרומי מכס
 המורדים והפושעים צ"ה אלו בני
 ערצובאל: גר וגויר. גר שנתגייר
 ואשתו עמו צריכים להמתין ג' חדשים
 לפרוש זה מזה והכא מאי להמתין
 איכא הכי אין כאן ראשון ושני: **כח
 אמר שמה ישא אחוסו מאציו**. אם

לאחר ג' אין צריכה להמתין ג' חדשים הוי
 הג' חדשים שאמרו משעת מיתת הבעל ולא
 משעת חליצת היבם מ"ש מגט (ב) דרב אמר
 משעת נתינה ושמואל אמר *משעת כתיבה
 אמר רבא ק"ו (א) איסור כרת התרת איסור לאו
 לא כ"ש: וכן שאר כל הנשים: בשלמא
 יבמה כדאמרון אלא שאר כל הנשים אמאי
 אמר (ב) רב נחמן אמר שמואל משום דאמר
 קרא י' להיות לך לאלהים ולוירך אחריו
 בלהבחין בין זרעו של ראשון לזרעו של שני
 מתיב רבא לפיכך (ג) גר וגוירת צריכין
 להמתין ג' חדשים הכא מאי להבחין איכא
 דה"ג איכא להבחין בין זרעו שזרוע בקדושה
 לזרע שלא נזרע בקדושה רבא אמר גוירה
 שמה ישא את אחותו מאביו ויבם אשת
 אחיו מאמו ויציא את אמו לשוק ויפטור
 את יבמתו לשוק מתיב רב הננייה בכולן אני
 קורא בהן משום תקנת ערוה וכאן משום
 תקנת ולד ואם איתא כוליהו משום תקנת
 ערוה האי משום תקנת ולד דלא לפגע בהו
 ערוה בשלמא תמותין ב' חדשים ותנשא לא
 דהיינו ספיקא אי בר תשעה לקמא אי בר
 שבעה לבתרא אלא תמותין חדש אחד
 ותנשא ואי לשבעה ילדה האי בר שבעה
 לבתרא הוא ואי לתמניא ילדה האי בר
 תשעה לקמא הוא אי נמו לתמניא ילדה
 איכא למימר דבתרא הוא דלמא אישתהווי
 אישתהא חדש אחד ואיעבר ותמותין שני
 חדשים ומחצה ותנשא דאי לשבעה ילדה
 האי בר שבעה לבתרא הוא ואי לשייתא
 ופלגא ילדה האי בר תשעה לקמא הוא דאי
 בר בתרא הוא בר שייתא ופלגא לא חיי א"ג
 לשייתא ופלגא ילדה איכא למימר דבתרא
 הוא (ד) דאמר מר זוטרא אפילו למאן דאמר
 יולדת לט' אינה יולדת למקוטעין ילדה לו'
 יולדת למקוטעין שנאמר ויהי לתקופות
 הימים (מיעוט תקופות ב' מיעוט ימים ב'
 ותמותין משהו ותנשא וכו' מלו שלשה חדשים
 לבדקה אמר רב ספרא אין בודקין את
 הנשואות שלא יתגנו על בעליהן ונבדקה
 בהלוכה אמר רמי בר חמא אשה מחפה
 עצמה כדי שיירש בנה בנכסי בעלה היכא
 דקים לן דמעוברת היא תנשא אלמה תניא
 (ה) לא ישא אדם מעוברת חברו ומינקת חברו
 ואם נשא יציא ולא יהויר עולמות גזרה שמה
 תעשה עוברת סנדל אי הכי דידיה נמו אי
 למ"ד במוך במוך ואי למ"ד מן השמים ירחמו
 מן השמים ירחמו הכא נמו אי למאן דאמר
 במוך במוך אי למאן דאמר מן
 השמים ירחמו מן השמים ירחמו ואלא משום
 דחסה אי הכי דידיה נמו דידיה
 חיים עילויה הכא נמו חיים עילויה (ו) אלא
 סתם מעוברת למניקה קיימא
 דלמא

לאחר ג' אין צריכה להמתין. אמר ר"ת דוקא חלק
 שהחליצה מוכחה שלא בא עליה כדאמר
 בזממאנת דמילאונה מוכיח עליה שהיא
 קטנה אבל אם מת היבם לאחר ג' צריכה
 להמתין שלשה חדשים דיותר יצמה קרובה
 לציאה מארוסה דגורין אטו נשואה
 אע"ג דאמר לקמן בפ' צ"ש (דף ק"ב).
 ובפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ב):
 יצמתו בזוי מינה אשתו לא בזוי מינה
 היינו לענין לאוקמי אנפשיה עד שלשים
 אבל לענין גזרה שמה ישא אחוסו כו'
 איכא למימר יצמתו קרובה לציאה
 טפי: **כאי שנא מגט דרב אמר**
משעת נתינה. אע"ג דודאי לא בא
 עליה מקמי כתיבה דלס כן לא היה
 פוטרה בגט זה דהוה ליה גט יסן
 וטעמא מפרש בפרק שני דגיטין (דף
 י"א, וס) שלא יאמרו צ' נשים בחצר
 אחת זו אסורה וזו מותרת שהעולם
 סוצריים שכינת שניהם היתה סמוך
 לנתינה ויצא להמיר תוך שלשה והכא
 גצי חליצה נמי יסבור ששתיים סמוך
 לנתינה חללו ויצא להמיר תוך שלשה
 ומשני לאיסור כרת התרת דלס היה
 רוצה לייבם אחר שלשה היה מייבם
 לאיסור לאו לא כ"ש דהיחך אפשר
 לאסרה להנשא לשוק אחר חליצה
 שזה דומה לחוכא ואיטולא ולא
 ישמעו לנו העולם על כך:

לזרעך אחריו. לקמן בפ' נושאין
 (דף ק"ב): דריש מהאי קרא
 דאחר ליה רחמנא לנדרהס לא
 תניסדי ועדת כוכבים ושפחה דלא
 יתייחס זרעך בתרה: **גר וגוירת**.
 מכאן משמע דגר מותר בגוירת ודלא
 כאוסרים כשנשאה מקודס' דלא יחזרו
 לטורס: **בבולין אני קורא כו'**.
 איצמנה לחוד קאי ונקט לשון כולן
 משום דאיירי בכל יבמות צין ארוסות
 צין נשואות צין להתיבס או להנשא
 לשוק אם חלנה תוך ג' כולן צריכות

להמתין שלשה חדשים:
ותמותין משהו ותנשא. לאו דוקא
 משהו שצריכה להמתין
 שלשה ימים של קליטת הזרע:
סתם מעוברת למניקה קיימא.
 רצונו שמשון זקנו של רשב"א

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה:

פ"ה א מ"י פ"ה מהל'
 גירושין ה"ל יט סמג
 עשין נב ט"ש"ע א"ש"פ סי'
 יג סעיף ב':
 פ"ב ב ג ד מ"י שם ט"ט
 ש"ע שם סעיף ה':
 פ"ד ה מ"י שם ה"ל כה
 ט"ש"ע שם סעיף יא':
 פ"ה ו מ"י שם ה"ל כה:

תוספות ישנים

אלא שאר כל הנשים
 מאי טעמא. תימיה אמאי
 לא קאמר משום דלמלא
 היא מעוברת ואמרי' לא
 ישא אדם מעוברת. וי"ל
 דהיינו דווקא כשהיא רדאי
 מעוברת אבל כשהיא אלא
 מספק אם היא מעוברת
 אס לא משום לא ישא
 אדם מעוברת חבירו [לא
 אסרין ליה] אס לא
 מקרא דמימיו: ויפטר
 אה יצמתו לשוק. אבל
 בגר וגוירת לימיה לפלוהו
 טעמי דהכא אלא משום
 דשמא ייבם אשת אחיו
 מאמו לפי שזה יחשוב כי
 הוא מרע בקדושה וא"כ
 ייבם אשת אחיו המרע
 בזהו בקדושה כי הוא
 יחשוב כי הוא אחיו מרע
 האז בידות והוא מרע
 בקדושה ושמא הוא אינו
 אלא אחיו מאמו כי שמה
 מרע שלא בקדושה וסתם
 ועדת סוכים ונה היא
 ואין לו קרובה ואבות אף
 אם הגר נתגייר עם אשתו:
 לפיכך גר וגוירת צריכות
 להמתין וכו' מבואר קשה
 למאי דאיתא בגמרא גר
 לא ישא גוירת [גוירה]
 שמה יחזרו לטורן דהכא
 משמע דשרי: א"ג לתמיא
 ילדה איכא למימר דבתרא
 הוא. ה"ג י"מ למימר א"ג
 לשבעה ילדה איכא למימר
 אימור בר תשעה לקמא
 הוא דשמא נתעברה חדש
 אחד לפני מותו:

היה אומר דגרופה מינקת מותרת
 לנישא משום דלא משעבדא להניק
 כדאמר' צפ' אע"פ (כמונות נ"ט: וס)
 נתגרשה אינו כופה ואין נראה לר"ת
 דהא למאי דהוה צעי למימר דטעמא
 משום סנדל או משום דיחסא לא
 היה חילוק צין אלמנה לגרושה וה"ה
 להאי טעמא דאינו חוזר בו אלא
 מהטעם בלבד ועוד אלמנה גופה
 אי אמרה איני מזונית ואיני עושה
 או תצעה כתוצנה לא משעבדא
 וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי
 דלא שנה גרושה ולא שנה אלמנה: